

și Administrația:
 Birăria Românească S. A.
 Calea Romei No. 2.
 Telefon 57.

Director
 I. ȘTEFĂNESCU

ECOU

ORGAN INDEPENDENT SĂPTĂMÂNAL

Un an — — — — — Lei 300
 Șase luni — — — — — Lei 160
 D-lui Dr. Lazăr Nichi, directorul
 Palatului Cultural

Aobn

Arad

Revista săptămânii

Ziua Domnului.
 Catedrala ortodoxă, de parcă ar
 să audă și pe surzii
 să înțeleagă
 ar la șapte Du-
 și dâșii act de
 ul lăcaș. Dar,
 nespus de ar-
 ele clopote, că,
 nuiții „habotnici”
 „moderni” nu
 telul lor... Și să
 ce s'au înmulțit
 ce pătrund adânc
 idului... N'apuc
 la capăt acest
 rea unei „cărți”
 orva țărani dela
 riș, mă trezește
 mai crudă: Ei
 întâmplare du-
 ai împotriva preo-
 tului: Iovan Gav-
 purtării căruia
 — cum spun
 eri din numărul
 ar la biserică nu
 neca decât 3—4
 iari i-au scârbit
 încât s'au lepă-
 creșlinească în
 umina zilei din
 inși, între aite
 slujitor al Dom-
 „scuit” cu percep-
 ca zălog până
 „să, fiindcă n'ar
 curile” datorite
 că s'au oprite prin
 cauză neomeno-
 copil ar fi fost
 abotezat, fiindcă
 put cu ce plăți
 urmă de ne-
 copilului a trecut
 fel, țărani se
 preotul Iovan
 credincioși cari
 uncurile și n'au
 l-l ia de zălog,
 i trebuie să se
 i 2—3 zile fără
 vremuri iobă-
 aci, că, e prea
 rușinos! Dacă,
 ele ce reclamă
 lășăul de Cris,
 ărnicul purtă-
 eulească trebu-
 duim: că, ace-
 determina pe su-

periorii abuzivului preot dela Hu-
 sășăul de Cris, să ia măsuri ur-
 gente pentru liniștea sufletescă
 și trupească a credincioșilor.

Luni. — Iar circulă un svon
 că Bihorul va avea un nou pre-
 fect; de astă dată, dându-se ca
 sigură numirea d-lui Bogdan
 Ionescu, decanul Academiei de
 Drept din localitate.

Cenzurat.

Marți. — Un cetitor, după ce
 ne felicită pentru succesul re-
 purtat cu ocazia anulării vânzării
 pășunelor comunei Seleuș către
 fabrica de bere „Dreher Haggem-
 macher” ne întreabă: care-i pe-
 deapsă ce i s'a dat consilierului a-
 gricol Buzagiu-Rasputin al III-lea,
 pentru raportul fals cucare aindus
 în eroare ministerul, de era să
 se comită fărâdelegea dacă nu
 dădea „Ecoul” alarma? Iată,
 aici și nouă celor dela „Ecoul”
 ni s'a înfundat. La o astfel de
 întrebare nici d-l inspector Ma-
 nolescu, șeful direct al bărbu-
 sului bungărzan agrar, nu poate
 să răspundă și credem — nici
 chiar C'ornul Costică Argetoianu,
 cât e d-sa de energetic, dacă alții
 cu musca pe căciulă, sau: „cu
 pământul în raza orașului” —
 cum se spune la noi la Oradea
 — pretind menținerea prigon-
 torului țărânimii bihorene și
 după atâtea nelegiuri.

Miercuri. — Dela Binș, cum
 îi spun localnicii Beiusului — ne
 vine veste: că, domnul care ține
 restaurantul gării, n'are mai nici-
 odată, când trece trenul dimi-
 neața către Vașcău și viceversa:
 ceaiul preparat și-i îndeamnă pe
 călători să-i bea, pe stomacul gol
 otrava de rachie, cu care gâșește
 d-sa de cuviință să înlocuiască
 un ceai sau un lapte cald. Cum
 restaurantele din gări, nu credem:
 că, sunt concesionate pentru a
 servi la alcoolizarea populației
 românești cu zorul, sub egida
 (Continuarea în pag. 3-a).

Ecouri

Afaceri cu țalc...

Dacă Dâmbovița, Vlașca și Telor-
 manul... o fi având gheșefiturile lor,
 nici Bihorul, cel mai întins județ al
 României Mari, nu se lasă mai pre-
 jos. Pe lângă „aranjamentele” bărbu-
 sosului bungărzan agrar și ale pro-
 fectorilor săi: localnici oameni ai
 zilei, cei cari umblă acum cu
 deșchiut uliu al țărânimii biho-
 rene la București, cică: să mai
 aducă ceva coloniști (gurile rele
 spun: că... pentru a le lua și ace-
 toara un fleac de polițe pentru os-
 tenelele d-lor, cum au mai făcut și
 cu alții?) chiar și în inima Ora-
 diei funcționează atâtea bine ticluite
 afaceri, iar aitea sunt pe punctul
 a lua ființă.

Dintre cele existente, cităm de o
 pildă, cartelul celor cari fabri-
 că la noi sifonul Dacă de o întâm-
 plare nu consumator, te superi și tu
 odată, că apa din glaja vânăta cu
 bolboroaice prea-ți dă țafne pe nas...
 și cu banul tău, încerci să cumperi
 „soda” dela alt fabricant, pentru că
 ei sunt numai trei în toată Oradea
 și pe alții îi plătesc să nu se mai
 aseze aci, nici unul dintre ceilalți
 doi nu-ți va vinde drept pedeapsă,
 nici un picus, cu toate că, există o
 lege, care oprește specula și cartelul
 cu alimentele cum sunt: pâinea,
 carnea, apa și chiar cea „găzoasă”
 — că doară nu degeaba o prescrie
 și doctorii pentru cei cu stomahu
 deranjat — legea-i lege și afacerile
 d-rului Paly, avocat care nu face
 avocatură, ci, sifon, ale celui dela
 fabrica „Ideal” și ale d-lui Schwartz
 Farkas sunt afaceri! Un sifon costă
 circa 0,60 bani, se vinde cu numai
 3 lei, și treaba merge strună...

Dintre manoperile în perspectivă,
 luăm tot la întâmplare, una dintre
 cele cari stau pe punctul a fi în-
 făptuite, dacă, până la apariția a-
 cestor rânduri nu s'o și fi perfec-
 tuat...

Fabrica de mobile „Rimanoczi”
 înainte de a da faliment — anul
 trecut — a voit s'o vândă proprie-
 tarul ei cu tot calabăcul pe 5 milio-
 ne lei, dar n'a găsit amatori.
 Acum, prin intervenția inteligentului
 dn. Erdössy, proprietarul unei tur-
 nătorii din localitate, devenit ca prin
 farmec dintr'un biet platz-agent: de
 trei sute de ori milionar, **acea
 fabrică ce se oferea pe
 5 milioane lei și nu s'au
 găsit amatori, sunt
 tratative s'o cumpere Sta-
 tul pe 12 milioane lei, ca
 să facă din ea o fabrică
 de reparat vagoane,
 aci la frontieră...**

Ideea turnătorului Erdössy —
 care nu-i interesat nici în combina-
 ția prezentă nici în cea viitoare! —
 nu e rea. Tocmai o fabrică de va-
 goane îi trebuia Oradei ca să se
 fericească...

Să te alduiască Domnul, drago
 Erdössy, că, fain ficator mai ieștii!..
 T-Ricd

Jigodiile au început să mârâie...

Articolul „Până când?” apărut
 în numărul trecut al „Ecoului”
 au avut efectul a face pe una
 din bestiile cu chip de om, ce
 somam ca să înceteze cu pone-
 girea funcționarilor români, să
 ridice apul din mătul în care
 se bălăcește și să încerce o
 mistificare cu un articol pesti-
 lențial ce miroase a stâr, ca și
 autorul lui, și tot odată pentru
 a ne baljocori.

Între alte minciuni, individul
 scârnav san: „becstelen” cum
 l-au proscris pentru totdeauna
 minoritarii cinstiți și cuminiți, cea-
 ce în traducție fidelă românească,
 ar însemna: imoral ratat, pseudo-
 gazetarul Pásztor Jenő — că
 de dânsul este vorba — cru-
 pierul de tripou în realitate, și
 proxenet calificat, din moment
 ce exploatează o femeie, cum
 toată lumea dela Oradea poate
 atesta, prea cunoscute fiind
 numeroasele scandaluri petrecute
 pe acest lărâm al imoralității a-
 cestui intrus în ziaristica maghiră;
 a încercat nenorocitul a ne pre-
 zenta ca dușmani ai minorităților
 și în deosebi ai lui și ai lor —
 lovarășii de idei subversivi ai
 unui asemenea subiect patologic:
 — dâșii, sârmanii, cari apară(?)
 interesele orașului și ale statului?..

Cu alte cuvinte, bastardul zia-
 risticii minoritare orădane, îm-
 preună cu acei cari fac cărdă-
 șie cu dânsul în a exagerea fap-
 tele totdeauna și în a înscena
 chiar, împotriva funcționarilor
 români și a autorităților consti-
 tuite în stat, sunt mai buni ce-
 tăteni decât noi cei dela „Ecoul”,
 cari am cerut totdeauna respect
 față de legi, dreptate pentru toți
 cetățenii țării (dovadă stă co-
 lecția oricând) și am apărat sluj-
 bașii Statului de urgia pusă la
 cale împotriva lor de cei intere-
 interesați a slăbi prestigiul func-
 ționarului și al instituției.

Dacă am luat de guler pe
 acești bandiți ai condeului, ce-
 rând să pună capăt odată min-
 ciniilor ordinare cu cari obici-
 nuesc să umple coloanele și am
 spus că atunci când atacă un
 funcționar să-i aducă probe pal-
 pabile, așa cum procedăm noi
 la „Ecoul”, care au dus campanii

numai justificate pe documente
 totdeauna; tâmpitul scrib ce în-
 cearcă a se ridica dela canota
 tripoului la demnitatea tribunei ga-
 zetărești, ne prezintă ca „noui a-
 părători ai șefului de vamă Florian
 și împotriva comercianților mino-
 ritari *depe urma căroră trăim*”...

E groaznică dobitocia autorului
 peltelei din „Nagyvárad Napló”
 din 20 Septemvr anulcurent..

Atunci, când am văzut că i se
 permite să semneze într'un ziar,
 chiar și unui crupier de tripou, am
 bănuit: că, directorul acelu ziar,
 o fi descoperit măcar inteligență
 dacă nu și talent în individul
 luat din tripou ca să facă pe
 ziaristul, însă, când e lăsat să
 așterne pe hârtie și tâmpenii,
 cari fac pe cititor să izbucnească
 în hohote de râs la cetirea pro-
 stitiilor debitate, nu însemnează
 decât că, la acel ziar nu există
 nici un control serios din partea
 direcțiunii asupra celor ce apar
 și discreditul se restrânge în pri-
 mul rând asupra ziarului.

Din condescendență pentru
 ziaristul profesionist bătrân a
 cărui nume figurează pe fronti-
 spiciul ziarului în cauză, ne ad-
 resăm lui și nu individului fără
 scrupule și fără onoare ce a
 semnat atacul la adresa noastră,
 întrebându-l dacă își asumă cele
 scrise împotriva autorului arti-
 colului acesta în deosebi. Și în
 caz afirmativ, ca om de onoare
 și ziarist cinstit ce-l socotim încă
 până în prezent, îl somăm pe
 dânsul, nu pe scribul mincinos,
 a publica în termen de 48 ore
 dela apariția acestui articol mo-
 tivele pentru cari știe infectul
 proxenet că am părăsit redacția
 ziarului bucureștean la care face
 aluzie cum și alte acuzațiuni ce
 pretinde că are a-mi mai aduce.
 Aceasta, întrucât, subsemnatul nu
 se poate măsura și polemiza mai
 mult cu oamenii a căror onoare
 nu contează nici cât flegma ce li
 s'a aruncat de alătea ori în obraz.

În ceea ce privește apărarea
 luată șefului de vamă Florian,
 declarăm că, nu ne vom opri
 aci, atâtea timp cât oricine ar fi
 acuzatorii se ascund sub anon-
 mat și nu precizează temeinic
 (Continuarea în pag. 2-a)

T A E C O U L U I

Castelul alb¹⁾

de Al. T. Stamatiad

conjurat de pă-
 labatice ca noap-
 artună, și de ne-
 egi lăcute și evo-
 ul frământat de
 rătăcite, se nălță
 albă cu brațele
 astelul alb cu
 i porțile erau
 și ce castel
 el porțile mă-
 se?...?

Și lumea a început să curgă
 ca o turmă dusă de un păstor
 misterios, ca odinioară crucia-
 dele spre Ierusalim!

Și cei ce-au ajuns întâi, obo-
 siți de sete, de praf și de drum
 au căzut la pământ.

Și cei ce-au ajuns pe urmă au
 bătut în porțile castelului și por-
 țile nu s'au deschis și dâșii au
 căzut în genunchi și n'au mai
 avut putere să bată din nou.

Și cei ce-au ajuns în urmă de
 tot au forțat porțile castelului,
 dar castelul i-a privit ca o fan-
 tomă albă cu brațele încrucis-
 șate.

Și într'un târziu a ajuns și cel
 care plecase cel din urmă.

Și îngerii albi, cari păziau în-
 trarea castelului — atât de albi
 încât se pierdeau în lumina zilei
 — au fâlfâit din aripi și porțile
 s'au deschis. Și călătorul a pășit
 înăuntru ca orice călător care-și
 cunoaște drumul.

Și iață-l pe călător în odaia
 cea albă.

Și fecioara albă a grăit și că-
 lătorul a ascultat: „uită-te în ochii
 mei — vezi ce senini și ce al-
 baștri sunt? — ca să nu-i tul-
 buri niciodată și pururi să-i pre-
 țuești, du-te și să nu te 'ntorci
 până nu vei găsi lacul care să
 fie tot așa de senin și de alba-
 stru ca și ochii mei.

Privește-mi obrajii — vezi ce
 roșii și ce plăpânzi sunt? — ca
 să nu-i vestejești niciodată și pu-
 ruri să-i prețuești, du-te și să nu
 te 'ntorci până nu vei găsi tranda-
 firii cari să fie tot așa de roșii și
 de plăpânzi ca și obrajii mei.

Privește-mi părul — vezi ce
 mătășos și ce blond e? — ca
 să nu-l cărunțești niciodată și
 pururi să-l prețuești, du-te și să
 nu te 'ntorci până nu vei găsi
 râul care să aibă apele tot așa
 de strălucitoare ca și părul meu.

Privește-mi mâinile — vezi ce
 fine și ce albe sunt? — pen-
 tru ca deapururi să rămâe fine
 și albe și pururi să le prețuești,
 du-te și să nu te 'ntorci până nu
 vei găsi porumbelul care să aibă
 aripele tot așa de fine și de

albe ca și mâinile mele.

Privește-mi sânii — vezi ce
 rotunzi și ce fragezi sunt? —
 pentruca de-apururi să rămâe ro-
 tunzi și fragezi și pururi să-i pre-
 țuești, du-te și să nu te 'ntorci
 până nu vei găsi merele care să
 fie tot așa de rotunde și de fra-
 gede ca și sânii mei.

Privește-mă toată — vezi ce
 curată și ce albă sunt? — pen-
 tru ca de-apururi să rămâi cu-
 rată și albă și pururi să mă pre-
 țuești, du-te și să nu te 'ntorci
 până nu vei găsi munții care să
 poarte zăpada tot așa de curată
 și de albă ca și trupul meu“.

Și călătorul a plecat și îngerii
 au fâlfâit din aripi și porțile s'au
 închis.

Călătorul a plecat și după ani
 și ani a găsit lacul și în clipa
 când a privit în fundul lui, alba-
 strul ochilor ei s'a tulburat.

Și după ani și ani a găsit tranda-
 firii și în clipa când i-a atins,
 trandafirii obrajiilor ei s'au vestejit.

Și după ani și ani a găsit râul
 și în clipa când l-a găsit, blond-
 ul părului ei a cărunțit.

Și după ani și ani a găsit po-

rumbelul și în clipa când l-a privit,
 mâinile ei și-au pierdut po-
 doabele lor.

Și după ani și ani a găsit me-
 rele și în clipa când le-a atins,
 sânii ei și-au pierdut podoa-
 bele lor.

Și după ani și ani a ajuns în
 munții cu zăpada — ca zăpada
 trupului ei — și în clipa când a
 ajuns, trupul ei și-a pierdut po-
 doabele lui.

Și călătorul s'a întors și îngerii
 au fâlfâit și porțile s'au
 deschis.

Și călătorul s'a întors și fe-
 cioara albă a grăit: „întinde bra-
 țele și mă cuprinde!”

Dar călătorul a încrămențit, n'o
 mai recunoștea.

Și fecioara — cu glas tremurător
 de spaimă — a grăit din nou:
 „întinde brațele și mă cuprinde!”

Și călătorul era atât de obo-
 sit, era o stană de piatră.

Și îngerii au fâlfâit încă odată
 din aripi și îngerii au sburat.

Al. T. Stamatiad

Jigodiile au început să mârâie...

(Urmare din pag. 1-a)

cari sunt abuzurile comise de acest funcționar. „Vexațiunile” despre cari pomenește „memoriul” și pentru care au vărsat atâtea bale cei cari au voit să se reintroneze modul anterior de a se face slujbă la vama Oradea, nu sunt abuzuri — să știe toată lumea cinstită — ci numai execuțiuni potrivite dispozițiilor stricte ale legii. Că regimul vamal o fi curios, o fi prea aprig chiar, aceasta nu însemnează: că trebuiesc făcuți ca pe o albie de porci funcționarii puși să execute atari dispozițiuni în vigoare. Dacă mai sunt și alte plângeri împotriva șefului de vamă Florian, stăm gata a le însera și noi; dar nu exagerări din necunoștința legii vămilor și a dispozițiilor ministeriale, cum de pildă au fost acuzațiunile ultime aduse șefului de vamă al Oradiei, „că, cercetează și în sacii vehăi ce sosesc în jară”... De sigur că tot vameșul, care vrea să-și facă datoria va proceda la fel, când ordinele superioare dispun în acest sens și când în diferite rânduri tocmai în sacii vechi încărcăți cu „paprică” ori cu zdrențe s'au descoperit contrabande faimoase.

Revenind la ceace ne privește direct pe cei dela „Ecolul”, mai povățuim pe cei cari scriu „că am venit de 3—4 luni la Oradea ca și cum am fi descins pe moșia lor” să se mai potolească cu astfel de expresii și să nu facă prea mult pe „vitejii” de-

clarând: „că nu le pasă de soamațiunea noastră”, pentru a nu ne pune în situațiunea de a le dovedi cu prisosință cine sunt într'adevăr cei cari susțin „Ecolul”, câte mii sunt și ce pot face dânsii, atunci când se abuzează de răbdarea lor!...

Un proverb românesc, pe care, slăruim a-l înțelege toți aceia cari mai cred: că Bihorul este tot câmpul lor de lucru pentru interesele lor meschine și dușmănoase țării, spune: „Cine se joacă cu focul, de foc e ars!”...

Noi n'am căutat război, ci, am voit să restabilim faptele și să punem la punct pe cei cari desconsideră tot ce este legal și românesc în această țară; însă, din moment ce suntem provocați, vom ști să ducem lupta până la capăt, să dovedim încă odată: că românii din jurul „Ecolui”, știu ce vor. Suntem încântați, că ni s'a dat ocazia să putem afirma vigoarea acestui organ de publicitate românesc, ajuns — e drept — în scurt timp, prin atitudinea lui deschisă și cinstită la înălțimea demnității, ce nu i-o mai poate dărâma nici 1000 de „ujság”-uri, fie ele scrise și de alți șnapani, mai mari decât cel peste care călcând ca pe un stârv ce este, mergem tot înainte, către felul nostru și al acelora cari din zi în zi ne îmbrățișează tot mai mulți: românii treji la suflet și la minte!

Const. I. Ștefănescu

Din necazurile noastre

Între greutățile cu cari se luptă o foaie românească apărând în Ardeal, este și lipsa de hârtie. Oricât ai vrea să dai un aspect românesc și în formă gazetei, din pricina unicului format de hârtie ce se găsește pe piețele ardelenne — potrivit numai calapodului nemțesc și unguresc — îți este imposibil să obții aspectul dorit, ori ajungi la cheremul unui singur negustor de tarabă, care, te speculează, sau te șicanază după plac.

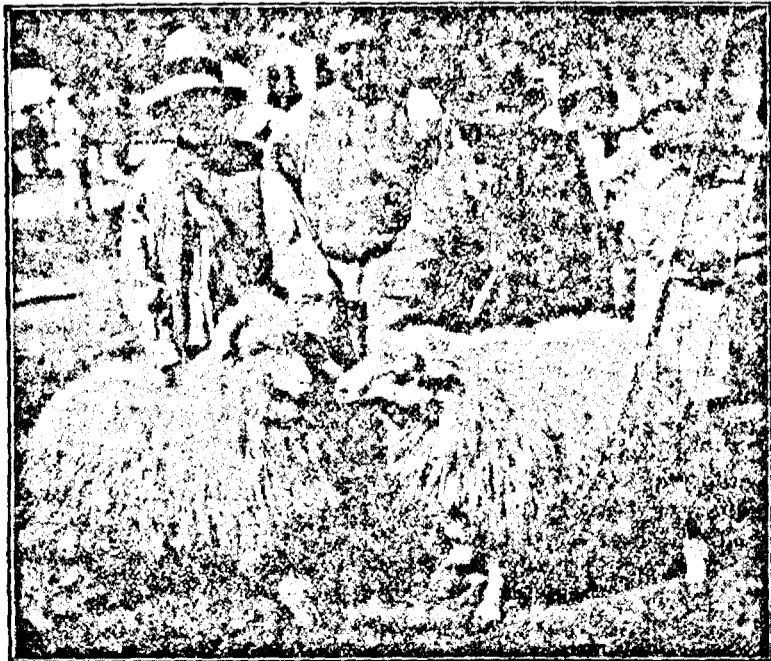
Formatul hârtiei pe care a apărut până în ultimul timp „Ecolul” se găsea la Oradea numai în depozitul librăriei „Socec”. Ei bine, această firmă, care, are pretențiunea: „a răspândi cultura românească la granița apuseană(?)”, cu toate că, a fost informată cu luni de zile în urmă că „Ecolul” are formatul special românesc și că, apărând pe altă hârtie i se strică tot aspectul, nu numai că, a neglijat să se aprovizioneze cu hârtia necesară la timp, dar, și restul de hârtie ce mai avea în depozit, săptămâna trecută l'a vândut, nu pentru aparafia altui ziar, cum putem dovedi oricând, ci, desigur, la diferiți clienți... pentru împachetat. Așa face firma „Socec & Co.” cultură românească la

granița apuseană... Incurajați-o deci, români și mai departe și ocoliți librăria cu adevărat românească, de pe aceiași stradă și care, se menține cu mari jertfe.

Pe de altă parte, cu toate că, Oficiul de vânzare al hârtiei din Capitală, la comanda făcută de Tipografia și Librăria Românească, la 25 August 1928, prin scrisoarea din 4 Septembrie răspunde: că, a transmis comanda cu livrare foarte urgentă fabricii de hârtie Petrișfălu, nici până astăzi nu a sosit nici un kilogram măcar din cele 3276 kg. hârtie comandată pentru „Ecolul”

Din pricina acestor piedici, suntem forțați astăzi să apărăm pe hârtia de față și așa mai departe, până când s'o îndura direcțiunea fabricii Petrișfălu să expedieze și comanda Tipografiei și Librăriei Românești, întrucât, cu firma Socec & Co. ne vom feri în viitor să mai avem orice fel de contact.

Și acum, ca încheiere, voi, dascăli ai satelor, majoritatea cetitorilor „Ecolui”, de credeți: că, trebuiesc dată o pedepsă firmei ce are îndrăzneala a face șicane unei foi românești, gazeta voastră, aplicați-o la timp, ca să-i servească de învățământ pentru viitor, cum să se poarte cu clienții români. „ECOLUL”

Berbeci, rasă țigăe, expuși de crescătorul Tudoran Ion din comuna Cărpinet, la Expoziția zootehnică din Vașcău, organizată de Camera de Agricultură a județului Bihor, la 9 Septembrie 1928.

Cine sunt „Pocăiți”

de Geo
fost preot

(Urmare din N-rul trecut.)

Cum se face botezul la nazareni?

Nazarenii se duc noaptea la râu, în liniște, nu-i știe nimeni. Acolo fac o rugăciune și cântă cântarea 42 din „Harfa Sionului”. Un predicator intră în apă cam până din jos de brâu; prinde de creștet pe cel ce se botează și cufundându-l odată cu fața în jos (baptiștii eu fața în sus!) zice: „Te botez în numele Tatălui și al Fiului și al sf. Duh. Amin”. Dacă nu este apă curgătoare, candidatul este băgat în ceva vas măcar fie și o eadă de curechiu. După ce se gata botezul, „frații” se întorc cu toții la adunare și cântă cântarea 43 din Harfa, cei botezați se pun în genunchi în formă de cerc, iar predicatorul (Vlădicul) stând în mijlocul lor se roagă pentru ei, punând mâinile pe capul lor să primească Duh sfânt. După aceasta se cântă cântarea 209 și fac o rugăciune de mulțămii. Se face apoi deasemenea ca și la baptiști străngerea de bani, sau „darea sfinților” aici însă nu se scrie în protocol cât da cineva. După aceasta fieștecare își mărturisește păcatele, greșalele sau chiar și visurile ce a visat. Dacă păcatele sunt mici, se iartă; dacă sunt mai mari se canonisesc cu oprirea dela „sărutarea sfântă”. Aceasta se face totdeauna la sfârșitul adunării și mulți o așteaptă nu cu multă răbdare. Sărutarea e cam ciudată. Fiecare trebuie să sărute pe toți, așa că de este un număr mai mare de „frați”, sărutarea ține mult, ba se și repețea de câtră unii... iar dacă doi frați au pismă unul pe altul, nu se sărută ci se încunjură.

Aceasta este rânduiala botezului la nazareni și e mare mirare dacă se poate numi aceasta „baptism” sau serviciu dumnezeesc?!

Ce învățau predicatorii nazareni?

Ajunsei și eu predicator, dar eram numai un predicator mic. Mai matele nostru era Fodor Antal (ungur) din Belfr, carele nu uita să ne facă vizite cât de dese; câteodată însoțit de Csetey din Oroșhaz și Tath. Ferenc Vasarhely. Ei se țineau ca niște vlădici ai noștri; erau însă de moarte pe vlădicii noștri ortodocși.

Ei ne învățau mai multe locuri din sfânta scriptură, pe cari ni-le arătau pentru huiirea bisericii, a preoțimeii și a tot ce este în biserică. Ne învățau să ne lapădam de sfânta tradiție, să nu cinstim pe sfinții părinți, Apostoli, mucenici, și pe Născătoarea de Dumnezeu. Față de stăpânirea lumească aveau ură. Ne învățau să nu ne rugăm pentru împărat sau rege nici pentru dirigători sau alte persoane ale stăpânirii, că ne asupresc și sună niște „fiare” din Apocalips. Odată s'a întâmplat să le arăt locul dela I. Tim. 2. 1—2 unde se spune: „să faceți rugăciuni pentru împărați și pentru toți cari sunt întru dirigătorii” „supuneți-vă stăpânirii” că nu este stăpânire decât dela Dumnezeu”. (Rom. 13. 1.) Predicatorii nazareni nu mai știau ce de facă de năcaz; mi-au aruncat în față vorbele că eu „încep să fiu necredincios, către Domnul. Eu sârmanul de mine, nu volam să fiu vrednicios, numai niște lămuriri ceream. Tot acești farisei învățau că ceilalți oameni sunt „păgâni” „fiii lumii”, iar biserică o numiau „Vavilon”. Jertfele aduse de „păgâni” la biserică la „Vavilon” nu sunt curate. Ceeace jertfesc păgânii, nu jertfesc lui Dumnezeu ci demonilor (I. Cor. 10. 20.) De aci urmau apoi porunci aspre să nu ne amestecăm cu „păgânii”.

Ne sfătuiam să nu umblăm în haine românești ci în haine ungurești, Stăpânirile fiind dela satana nu era permis să prindem armă. Era strict oprit să avem contact cu preotul notarul și alți învățați. Aspră poruncă aveam și în ce privește salutul. Frații ne salutăm: „Pacea Domnului fie cu tine frate ori soră”, „Domnul te milue”. Pe ceilalți oameni, cari nu erau de o credință cu noi îi salutăm numai cu cuvintele: „Noroc bun”. Se țineau mai drepti decât Booz, care a salutat secerătorii cu cuvintele; „Iehova fie cu voi”.

Nazarenii se desbinară în 2 părți: cu musteșe și fără musteșe. Cei dinlăi eschiseră pe ceilalți din împărăția lui Dumnezeu fiindcă și-au ras musteșile. Cei fără musteși au eschis pe ceilalți fiindcă nu vreau să și le radă. Acum nu știu cari vor ajunge în împărăția lui Dumnezeu.

Cereau să întorcem înapoi ce am furat. Eu furasem dela mama mea când eram copil de școală niște ouă să-mi cumpăr creion și caet. Am întors acuma prețul lor. Toader predicatorul carele aprinsese 25 clăi de fân unui om n'a întors prețul lor ceea ce mărturisit numai la 10 după ce a fost botezat!

Toate aceste lucruri începeau să mă pună pe gânduri.

În America.

În anii înainte de războiu plecau mulți oameni de prin satele noastre la America. Unii mergeau din pricina datoriilor sub cari gemeau, alții din curiozitate. Am plecat și eu ca să mai văd lume. Acolo am dat numai decât de „frați” de-ai mei (nazareni) și am fost bine primit de ei. Bucuria mea însă n'a ținut mult; căci a trebuit să mă înșel în ei, nu peste mult. Se arătau sfinți, când colo, erau și mai dânsfrânați ca cei de acasă. Astfeliu, era un „frate”, care trăia cu sora sa dulce dîtr'un tată și o mamă și căle și mai câte nerușinari, la cari nici nu-mi place să mă gândesc. Pe mine nu mă primeau la predical, fiindcă eram fără femeie în America. Nu mă lăsaș să umblu prin societățile noastre românești de cultură și ajutor, numai în ascuns puteam lua parte la ședințele vreunei societăți. Ei ziceau că s'adunările satanei.

În anul 1918 adunarea nazareană din Akron Ohio făcea o colecție pentru frații noștri din Europa. Românii puseră în colecție 13000 dolari, Sărbii 16000, Ungurii 6000, Nemții tot cam la feliu, căci membrii adunării erau de mai multe nații; predicatorii însă erau unguri, nemți și câțiva sărbi. Hotărârea că unde să se trimită banii se făcu de câtră 3 predicatori nemți și 3 unguri. Și mare ne fu mirarea, când aflăram, că banii fură trimiși contelei Karoly Mihai în Budapesta. Începu atunci fierbere între noi. Nu trecu mult și frații români și uitară cele întâmplate, ba unii credeau că bine a fost așa cum s'a făcut pânăcând eu votasem să se trimită pe urma vetrei de foc: la Oituz, Mărăști, Mărășești; pentru orfanii și văduvele de războiu, pe unde s'a arat pământul cu tunul Skoda sau Krup, pânăcând în Budapesta nu era atâta durere; dar așa-e Românul nîcîcînd nu se încrede în ai ui de un sânge ci în cel străin.

Reîntors din America.

Dacă trecu războiul mă întorsăi acasă. „Frații” mei erau tot aceiași predicatori. Învățau tot aceleași bazaconi, ba ce e mai mult, acum nu mă lăsaș să-mi pun nici laviță la uliță, cum e obiceiul pe la sate, zicând că nu e permis să mă amestec cu „păgânii” din psalm I. v. 1—2. Tinerii nu aveau voie să umble

cu bicicleta, umblat pe asfalt nici să ne tun barbierele și a tîm cravală.

Eu adusesem multe cărți, titlul. Păharul umplut până s'neacă, mi-au cîrțile aduse din n'ăș fi făcut, e stit ei cu toții și „Istoria răz în 12 volume țioasă era En nică”, cea m lume, la care oameni mari cezi, 300 amer glezi 150 de care se cupr are peste 44 40 mii ilustra gală frumos Au zis să o apostolul a spî de arginți s' când. Da e se despre ce că Pavel, dar eu ars pe ale m După această mare schimb revin cu înce ganiile lor mai departe drumul: cel vreme, era di Un glas tainic rdobite, îno rdice până să-mi zică: unde te duci? Mi se sfășie când vedeam pede, rătăcî plîns în car usurînă.

Douăzeci umblat în im mi-am huli „e filor și a m biserica dă, nului nostru e ni-a păstrat tuitoare, pri ale vremilo am batjocor care m'a în mamă, până ș'apoi drep, să o șarp, să o mușt, Dumnezeu, lui cele sfiu preoțimea s' pecelea s' suflet; 27 ai joc de cins părăndu-mi neamurile, sat și cunc oară. Ochi cum rătăcî orb și fără neascultă, mele, care disperat și „mare ești sunt lucr Mare e m mine, căm tunerec, lumină rid greșalei e încât plî, gîndesc o trâneșe p Ta cea d multă con ală parte pentru tre pierdut în Acuma ce curelă, De aci în după cum Sfânta mit iarăș tocmai cî cîit din em ca fiind p mit cu o iubire pă față de ea

Revista săptămânii

(Urmare din pag. 1-a).

rugăm pe șeful gării să fie mai energic, restauratorului să reserționeze contractului; contrariu, să-i facă ra-sanctiuni și rezilierea...

Individul Weinreb, re-se de la Consiliul de Cluj, a confirmat ce și înaintea Consiliu-ului și în fața d-lor in-nerali de poliție și si-Bogdan și Bianu, cu la îndemnul și banii partea d-lui dr. Putici, e prefect al poliției, ca să scoată un pa-dele false dela prefec-iei Salu-Mare. Faptul osnic, încât, e de ne-toate că noi i-am pro-ru alte fapte — să-i do-d se va întoarce în ste un agent de des-ațională. Să mergi cu minală până acolo, de pe un coleg, pe pre-ției Salu-Mare, dl — slujbaş bătrân cu fiind dintre primii li-drept întrași în poli-să-i ocupi locul, ne... e prea ordinar, n partea unui om fără caracter și fără co-brală ca drul Putici, e, nu se pot săvârși, la cale — nu de rora li sunt încredin-avutul și viața cetă-dar, nici de către pe urmă clienți ai

justiției, cari, între toate porni-rite lor abominabile au și dânsii ceva frumos în suflet, în relațiile dela făptaș la făptaș: *solidari-tatea și concursul reciproc*, indiferent că e în dauna socie-lății. Totuși, până la revenirea sa, până nu se va apăra — căci oricine are dreptul la apă-rare — ne oprim aci, și, pen-trucă nu vrem distrugerea nici a păcătoșului, cum și pentru pres-tigiul funcționarismului românesc declaram categoric: că, am fi extrem de încântați, dacă cel acuzat, măcar de această teribil de rușinoasă faptă va reuși a se spăla. Să vedem...

Vineri. — Astăzi, s'a prezentat la post noul prefect al județului dl Bogdan Ionescu. Prin urmare, s'vonul s'a adevărat. După forma-litățile obicinuite în asemenea ocazii, activitatea cotidiană și automată a aparatului, a celor mici, energiile anonime, pe cari se sprijină formidabilitatea ori-cărei administrații și a reluat firul. Unii dintre acești stâlpi de pivot, au luat parte la alătea prezentări și schimbări de prefec-ții, mai cu seamă, aci, la Bihor — aproape douăzeci în zece ani — încât, știu pe de rost formula celui care vine ca și a celui care pleacă, așa că, pe dânsii, nu-i mai impresionează, decât: dacă nu cumva v'r'unul dintre cei cari se pezință, e mai puțin cusuros decât celălalt... și aceasta, numai cât va timp, până se dă lăna la darac...

Tot astăzi, a sosit în localitate și dl Anghel, inspectoratul regional vamal care face ancheta în „atacarea” Florian... dacă și aceasta poate fi o afacere, cum o prezintă acei interesați a-l de-capita. Un redactor al nostru, a căutat să-l întâlnească și l-a întrebat pe dl inspector Anghel cu privire la dovezile de vino-văția d-lui Florian, despre cari, „dovezi” cum pretindeau foile minoritare de acum câteva zile, ba și corespondentul unui ziar bucureștean — corespondent în slujba și a comuniștilor nu numai a minoritarilor — și d-l Anghel s'ar fi pronunțat că există... într'un „comunicat” scos din imaginația celor cari au pome-nit de dânsul; iar, d-l inspector Anghel foarte categoric a des-mințit orice aserțiune gratuită cu următoarele cuvinte:

„N'am dat nici un fel de co-municat nimănui, căci, ar fi fost prematur, din moment ce, nici după atâtea săptămâni de când m'am prezentat la Camera de comerț din localitate și d-l dr. Fried, directorul Halei comerciale mi-a promis: că, îmi va fur-rinza dovezile indiscutabile, dar până astăzi, n'am primit nici una”.

Socotim prea curajoasă dec-larația d-lui inspector Anghel... Prea se crede și d-sa: român în țara sa și îndrăznește a vorbi deschis, cum l-o fi obligând — poate — calitatea d-sale, mai cu seamă în acest război, ce nu pare a înceta fără capul d-lui Florian... De nu-l vom vedea peste trei zile, terfelit și pe d-sa, ca „nou apărător al șefului de vamă Florian”... în urma ace-ței declarații, atunci să știți: că a fost joc prea mare la tripodul din Str. Pictor Grigorescu și crupierul „ujšag-iró-becstelen” a fost ocupat.

Nu te pune domnule inspector cu „mafia ujság-ilor” dela Ora-dea, c'apoi pași ca bietul Ștefă-nescu al nostru, că te bălăcă-rește niște porci, cărora cercân-du-te apoi să le ceri satisfacție, n'ai cui și mai rău de murdă-rești punându-te cu dânsii.

Sâmbătă. — Incisivul scris al lui Pamfil Șeicaru se ocupă în „Curentul” de nababul Karacsony din Banat și se revoliță semna-turul articolului de faptul că i-a rămas „naciagosur”-ului trei mii și ceva de jugăre în urma ex-proprierii. Ehehei, domnule col-eg Șeicaru, ceace ce aflași de Karacsony nu-i nimic. Avem noi pe contele Stubenberg, la Diosig, Săcueni, Cherechiu și hăt... departe încă, rămas cu 7000 de jugăre și tot nu s'a sinchisit nimeni, nici când domnul conte a dat în judecată pe primnota-rul comunal Petre Frențiu, fiind că a avut curajul să facă fru-moasa școala românească din Cherechiu, acuzându-l: că, a impus comuna la dări în acest scop...

Mai trebuiesc 20 de ziare cum e „Curentul” și încă 100 de Șeicari în țara aceasta și numai atunci, abia-abia se vor desco-peri toate fărâdelegile și coin-teresările și va putea începe adevărata chirurgie. Altfel, cu câte o floare albă, nu se mai face primăvară!... C. Bihorean

Expoziția zootehnică dela Vașcău

Duminecă 9 Septembrie a. c., a avut loc la Vașcău întâia expoziție zootehnică organizată de Camera de agricultură a jud. Bihor și tot prima expoziție de acest gen, care a avut loc până în prezent în acea regiune, întrucât, nici sub dominația ungurească n'a fost organizată o altă expoziție. Așa că, impresia și sa-tisfacția populației din partea locului, a fost dintre cele mai vii

Tăuraș de 15 luni al lui Nicolae Coroi crescător din Vașcău. — Premiul I. (2000 lei).

și a determinat-o să înconjoare cu mult drag și recunoștință atât pe președintele camerei, d-l dr. Roxin, cât și pe directorul ei, d-l inginer agricol Dem. Popescu.

În urma examinării vitelor de cele două comisii formate din d-nii: Popovici, medic primar veterinar al județului; Negru, mare proprietar și crescător de vite din localitate; inginer silvic Mitică Constantinescu; Gh. Popa, crescător de vite din Vașcău;

Alexandru Ţura (Vașcău) car cu boi.

Huseim Ablachin, medic veterinar al plășii Beiuș și I. Ovesea, proprietar și crescător de vite, tot din Vașcău, s'au acordat expozațiilor medaliile, diplome de onoare și multe premii în bani în valoare de câteva zeci de mii de lei. Mulțumirea a fost generală și după terminarea împărțirii premiilor, jăranii au mani-festat pentru reprezentanții camerei și membrii comisiunilor. Red-dăm în trei clișee o parte dintre vitelii premiați, pentru frumuse-țea lor.

... și cum va începe să... ioneze Teatrul de Vest?

... arățiile d-lui dr. Ștefan Mărcuș secretarul al asociațiunii „Vestul Românesc” —

... Teatrului de Vest, discuțiuni și în presa... mai cu seamă a... pe punctul a de-itate, am finit a a-ecizări și în conse- adresat iarși d-lui Mărcuș, secretarul asociațiunii „Vestul cel inițiat a ne sa- a, a binevoit a ne nătoarele lămuriri: central al Asocia- l Românesc, în șe- a aprobat planul de u organizarea tea- sc elaborat de către ate de secretar ge- ajiunei.

Artelor a dat auto- finitivă, ca acest cționeze sub con- țică a d-lui Aurel a dea reprezentații nână în Ardeal și

le Finanțe a acor- taxelor pe spec- tă trupelor de pro-

atul asociațiunei, a d cu d-l dr. Eugen actorul trupei ma- vire la funcționa- rube de teatru.

șului Oradea, la abil al d-lui con- n, a dat asigură- pentru înfăptuirea a permanentă va a în ședința de ecestei importante nu ne îndoim, că sollicitudinea tutu- nălieri, români și etă, potrivă.

i a semnat anga- rtiști profesioniști ta Chișinău și Cluj. șă scenă dela Tea- i în Cluj, angajat e dea, a plecat la d u a termina toate ecesare, ca trupa pșursul săptămânii e la Oradea și să

Deschiderea stagiunii va avea loc Sâmbătă 19 Octomvrie 1928, cu „Fântâna Blanduziei” de V. Alexandri.

Conform convențiunei, încheiate cu orașul, abonați din anul trecut, față de care Teatrul Național din Cluj a rămas în restanță, vor fi bonificați cu abonamente la teatrul asociațiunei „Vestul românesc”.

Birourile Teatrului românesc, sunt instalate la teatrul „Regina Maria” etajul I, aripa stângă.

Comitetul asociațiunei a adus toate jertfele, urcând bugetul personalului artistic la maximum posibil, ca astfel să se poată angaja și artiști cu nume consacrate. Deasemeni, va face tot posibilul, ca în cadrele repre-zentanților, să joace și protago-niștii teatrelor noastre naționale.

Cu bucurie relev: că și ora-șele Timișoara, Arad și Satu-Mare s'au social acțiunei intel-lectualilor din Oradea și solici-tând funcționarea teatrului româ-nesc și acolo, zilele acestea se va întocmi planul de funcționare pentru întreaga regiune.

Sunt prea mândru și mulțumit, că, acțiunea inițiată, a găsit un ecou atât de larg și că, Minis-terul Artelor, eliberând conce-siunea, a dat ființă Teatrului de Vest, atât de mult dorit și dis-cutat. Tot astfel simt o încredere neclintită, având: sprijinul moral și material al d-lor primari și al autorităților respective. În de-sebi, se cuvine recunoștință d-lui primar al orașului Oradea și comitetului de spectacole, cari, au sărit cel dintâi în ajutorul asociațiunei, pentru înfăptuirea acestei acțiuni puternice cultu-rale naționale, condusă cu ade-vărat spirit de jertfă dia partea președintelui ei: P. S. Sa Epis-copul dr. Frențiu.

Tabloul artiștilor, repertoriul și toate informațiunile cuvenite, le va comunica la timp direc-țiunea teatrului [asoc. „Vestul Românesc”].

Rep.

LA ORADEA

se mănâncă curat românește la res-taurantul Cercului Militar-Civil

Bulevardul Reg. Ferdinand colț cu Str. Ep. Ctorgariu, la etaj.

Tot felul de mân-cări delicioase calde și reci.

Grătar special electric. Băuturi indigene și strelne.

Prețuri convenabile.

Rezultatul concursului hipic din Arad

Apelul D-lui General Iovanovici, Comandantul Div. I. de Cavalerie.

Duminecă 16 Septembrie a avut loc pe câmpul de curse din Arad, al 5-lea și toarte reușit concurs hipic organizat de către Div. I. de Cavalerie. Președintele comitetului și organizatorul de fapt al acestui reușit concurs este d-l General Iovanovici Anton, comandantul Diviziei I. de Cavalerie, căruia îi revin în primul rând toate laudele.

Partea I. din programul acestui concurs cuprindea: un concurs de dresaj, pentru ofițerii din Div. I. de Cavalerie și ai garnizoanelor Arad, Timișoara și Oradea și pentru civiliți din Arad, Timiș-Torontal și Bihor, precum și un concurs de sărituri pentru reangajații Div. I. de Cavalerie. Primul concurs, care constituia premiul: „General Băicoianu”, a fost câștigat de d-l lt. Georgescu Gh., din Reg. 10 Roșiori (5000 lei) II. d-l lt. Popov Dumitru, din Reg. 5 Roșiri (2000 lei), III. d-l lt. Spartali Ion, Reg. 5 Roșiori (1000 lei), IV. d-l lt. Răuf Valer, Reg. 1 Roșiori (500 lei). Concursul de sărituri pentru reangajații Div. I. de Cavalerie și care făcea parte tot din premiul „Gen. Băicoianu”, a fost câști-

gat de plutonierul Badea Ion, Reg. 13 Căl. (2000 lei), II. plut. Grigorescu Gr., Reg. 5 Roșiori (1000 lei), plut. Bogoescu C., Reg. 1 Roș. (500 Lei), IV. Firu Ion Reg. 5 Roș. (300 lei).

Partea II. din program cuprindea: I. Premiul „Fabricii Astra”, un concurs de sărituri pentru ofițerii Div. I. de Cavalerie și ai garnizoanelor arătate mai sus, precum și pentru civiliți din aceleași orașe. Această cursă a dat loc la un mare lot de concurenți, ca apoi premiul I (7000 l.) să se împartă între d-l lt. Făgărășan Mihaiu din Reg. 3. Roș. și d-l lt. Stoica Tr. din Reg. 12 Roș., cari n'au fost deloc penalizați și cari au fost aplaudați de numerosul public pentru impresiunile sărituri ce au executat. Premiul II și III au fost câștigate de d-l lt. Georgescu I. din Reg. 1 Roș. (5000 lei). Premiul „Băncii Naționale”, constând dintr'o alergare de vânătoare pentru reangajații Div. I. de cavalerie a fost câștigat de plut. Păun Dir., Reg. 13, călărași I. (2000 lei). Plut. Firu Ion, II. (1000 lei). Plut. Pârlea Anghel, Reg. 5 Roș., (Continuarea în pag. 4-a.)

Hiplism

Rezultatul concursului hipic din Arad

(Urmare din pag. 3a).

III. (500 lei) și *Plut. Baciu Dr.* Reg. 11 Căl. (300 lei). Premiul „General Porlocală”, concurs special de sărituri, a fost câștigat de d-nii *Georgescu I. din Reg. 1 Roș.* și *H. Grumăzescu I.* din Reg. 10. Roș. între cari s'a împărțit premiul I. și al II. (1600 lei), premiul al III. (3000 lei) revenind d-lui *H. Răuș Valer* din Reg. 1 Roș.; iar, al IV. și V. d-lui *Făgărășanu* din Reg. 5 Roșiori. Premiul Primăriei Arad, alergare plată, pentru ofiteri și călărași cu schimbul a fost câștigată de d-l *căp. Ilescu I.* din Reg. 1 Art. (1.500 lei), dr. *Gheție Ion II.* (100 lei) și *căp. Rădulescu Ctin.* din Reg. 34. Obuz., care perzând plecarea, s'a plasat al III-lea (1000 lei). Premiul „Grațiilor”, alergare plată pentru doamne și domnișoare, având ca premiu un obiect de artă a revenit *drei Pușă Tătarăscu*, fiica d-lui *colonel Tătarăscu* com. Reg. 5 Roși în lipsă de alte concurențe a fost încadrată de ofiterii Reg. 5 Roș. făcând o admirabilă cursă de viteză, a cărei sosire a fost îndelung aplaudată. Premiul Gral Scărișoceanu a dat loc la o frumoasă întâlnire între „Zagreb”, un admirabil col al d-lui *căp. Mihăilescu V.*, dtn Reg. 33 Art. exemplar de bine dressat de în-suși proprietarul și „Iava”, o iapa foarte nervoasă a d-lui *căp. Rădulescu Ctin.* călăreț de prima clasă din Reg. 34 Obuziere. După multe plecări false, toți concurenții pornesc în lot strâns până la turnant unde *căp. Rădulescu*, părea câștigător, dar, este ajuns de „Zagreb” călărit de căp. Ilescu între care se dă lupta până aproape de poian, unde, căp. Rădulescu, cedează, rămânând al doilea; ceilalți concurenți, venind în urmă la câte 5 și 7 lungimi. O conestație făcută de dl *căp. Teohari* venit la mare distanță al III-lea asupra *căp. Rădulescu*, n'a fost luată în seamă, comisiunea cu opinia reparată a d-lui *Col. Rădulescu Teodor*, Com. Brig. 11-a Căl. confirmând cursu în ordinea sosirii. — În numeroasa asistenta am remarcat pe: dl general Broșteanu, comandantul Corpului de granițeri; dna și dl general Iovanovic; dna și dl general Iovanovic; dl g-ral Vișoreanu, com. Brig. 1 Roșiori; g-ral Bălăcescu Ctin, com. Brig. 3 Roș.; col. Rădulescu T., com. Reg. 11 Căl.; col. Sâmboteanu Ioan, com. Reg. 10 Roș.; col. Bolintineanu Ctin, com. Reg. 12 Roș.; col. Silny Ioan, com. Reg. 11 Căl.; dna și dl col. Georgescu Petre, șef. de Stat Major al Div. I Cavalerie; dl col. Popecu Nerone, com. Reg. 13 Căl.; dna și dl col. Tătarăscu Dru, com. Reg. 5 Roș.; dna și dl col. Georgescu Petre, com. Reg. 1 Roș.; dl lt-col. Slinghe Dru, com. Div. I, Artilerie Călăreașă; dna și dl lt-col. Ferderber Ion, com. Div. II/11 Căl.; dl maior Penescu Ștefan, șef. Serv. Administrativ al Div. I de Cavalerie; dna și dl maior Bărsan; dna și dl căp. Georgian; dl cap. Dumitriu; sub-lt Enescu Ctin etc.

Apel

Comandamentul Diviziei I-a Cavalerie, dorește a înființa la Arad o Societate hipică civilo-militară, care să aibă ramificațiuni în orașele Oradea și Timișoara unde să se înființeze deasemenea cluburi hipice, în strânsă legătură cu cel dela Arad. Societatea va fi deschisă tuturor ofițerilor și gentlemanilor, iar membrii societății, vor fi aleși de comitetul de conducere din persoanele reprezentative ale orașului Arad, Oradea și Timișoara.

Scopul societății este:

De a încuraja și desvolta manifestațiunile hipice: călărie, dresaj, sărituri, alergări, conducere, etc.

De a pune la dispoziția amatorilor civili, eventual căii și monejului necesar pentru călărie.

De a înființa cu timpul un grajd unde proprietarii în schimbul unei taxe lunare, să poată să-și întrețină căii proprietate.

De a înființa în Arad un hipodrom permanent.

Comitetul va organiza în schimb în fiecare an, concursuri hipice și mari alergări de cai, deasemenea vânători călări, la cari, să ia parte ofițerii, amatorii civili, și doamnele din întreaga țară.

Se vor înființa deasemenea alergări pentru sătenii din județul Arad.

Comitetul va redacta programele, regulamentele și anexele lor, va hotărî zilele concursurilor și alergărilor din fiecare an și va fixa premiile pentru fiecare probă.

Dat fiind scopul ce se urmărește, Comandamentul roagă pe toți amatorii și animatorii acestui sport a lua parte în număr cât mai mare la înființarea comitetului de organizare, care se va anunța la timp prin presă.

Comandantul Diviziei I-a Cavalerie General (ss) A. Iovanovic.

Pentru d. Prefect al județului

În ziarul „Nagyvárad” din 21 Septembrie a. c. a apărut un articol pe două coloane, atacând pe directerul școlar român Purcariu din comuna Căușd. Cum reporterii menționați ziar n'ar fi avut de unde afla faptele de cari este acuzat dascălul român decât din partea notarului acelei comuni: Ionescu și primarul respectiv: Samuilă Petru, cu cari D. Purcariu se găsește în conflict; rugăm pe dl prefect al județului să ordone o severă anchetă spre a se dovedi cine a asmuțit ziarul maghiar împotriva unui învățător român. Aceasta, spre a se dovedi fapta rușinoasă a celor două coade de topor ale minoritarilor. Iată, cui sunt încredințate secretele oficiale și de stat.

Cerem măsuri exemplare împotriva celor doi perfizi trădători, din nenorocire, încă funcționari români.

Comitetul școlar județean Satu-Mare.

Publicație

Intrucât s'au finit două licitațiuni pentru vânzarea unui automobil „Fiat” No. 503, cu patru cilindri, motor nou și nu s'a prezentat nici un solicitator, aducem la cunoștința generală că menționatul automobil se va vinde prin bună înțelegere.

Doritorii a cumpăra acest automobil, se vor adresa la Revizoratul școlar Satu-Mare

Președinte, Prefect de județ: (ss) Ștefan Bellu.

Secretar: (ss) Atanase Bălănescu, Revizor școlar.

Cetii și răspândiți:

„ECOUL”

foaie de curaj românesc.

Curierul Judiciar

O viață de om pentru... un chibrit

Vineri 21 Septembrie a. c. a venit spre judecare înaintea Curții de Apel din Oradea, Comitetul d-lor: președinte Domoș, Albert Dumitrescu și Ghițean, asesori și procuror general Nicu, apelul făcut de 4 țărani din comuna Călinești (Țara Oașului) jud. Satu-Mare, condamnați la câte 2 ani și jumătate reclusiune pentru crimă de omor. Substratul procesului iese din comun și denotă: unde duce uneori lipsa de judecată rece și un gest necugetat făcut de om în grabă, sau sub impresia unui pahar de rachiu.

În noaptea de 10 Noembrie 1927, la locuința lui Bumb Mihai, din comuna amintită era petrecere de nunță și în casă și într-o șură mare din curte. La un moment dat, a eșit în curte dela petrecerea din casă locuitorul Ștefan Iacob și mergând în șură și văzându-l pe flăcăul Tămaș Fanea cu țigara aprinsă în gură, i-a cerut acestuia să-i dea un chibrit, să-și aprindă și ce o țigară. Flăcăul răspunzându-i că n'are chibrit dar îi dă dacă vrea să aprindă dela țigara sa. Ce i s'o fi părut lui Ștefan Iacob — care desigur că o fi fost și cu chef — că, drept răspuns, i-a dat două palme lui Tămaș Fanea, strigându-i: „că de ce n'are chibrit...”

Flăcăul după aceste întâmplări a intrat în casă și a spus unui frate al său mai mare ce a pășit din partea lui Ștefan Iacob. Fratele mai mare al lui Tămaș Fanea, pare-ni se Ion Fanea, a ieșit afară și dânsul și cerând socoteală lui Ștefan Iacob, acesta a pus mâna pe cuțit și a voit să-l laie. La strigătele lui Fanea Ion: „măi Ștefan nu mă tăia, c' am patru copii”, a mai eșit un alt frate al acestuia și alți nuntași și atunci, Ștefan Iacob a luat-o la fugă și după dânsul frații Fanea și locuitorul Surdu V. până în dreptul surii unui vecin cu locuința unde avea loc nunta. Aci, a avut loc o încercare, din care Ștefan Iacob alegându-se cu mai multe lovituri de cuțit și făindu-i-se o vână, a pierdut mult sânge și în urmă, a murit. Intrucât nu sa'a stabilit cine anume l'a tăiat pe Ștefan Iacob Tribunalul Satu-Mare, a condamnat la câte 2 ani jumătate reclusiune și câte 5000 lei amendă pe Fanea Ion Fanea Tămaș, Surdu V. și încă un acuzat al cărui nume ne scapă, pe motiv că toți au luat parte la încercarea din care i s'a tras moartea victimei.

Din depozitiile martorilor, cu excepțiunea declarației făcută de soția victimei, nu se stabilea că ar fi luat parte la urmărirea și încercarea cu Ștefan Iacob și acuzatul Fanea Tămaș.

Toți patru acuzați: Fanea Tămaș, Fanea Ioan, Surdu V. și ultimul, a cărui nume ne scapă, făcând apel, s'a judecat, cum am arătat mai sus, eri Vineri 21 cri. Pe Fanea Tămaș l-a apărut dl avocat Ilie Cocea, un fruntaș al Baroului de Satu-Mare, iar pe ceilalți trei dl dr. Gh. Șimonca din localitate.

În urma pledoariilor făcute cu multă documentare și bogate pe un complex de jurisprudențe citate în susținerea apărării de către cei doi avocați, Curtea, a redus pedepsele celor trei acuzați apărați de dl dr. Șimonca, la câte un an și jumătate în loc de 2 ani jumătate și câte 5000 lei amendă sau 100 zile închisoare la cât fusese condamnați de tribunal, iar, pe clientul d-lui avocat Cocea: Fanea Tămaș, la achitat definitiv de orice pedeapsă. D-l procuror general a luat la cunoștință sentința, renunțând la recurs; la fel și cei trei acuzați.

Rep.

Știri și fap

Adunarea parohială ortodoxă română din Tinca, cu ocazia sfințirii Sf-tei cruci a noiei biserici, ce va avea loc mâine, Duminică 23 Septembrie a. c. a aranjat și o serbare populară.

Sfințirea Sfintei cruci va avea loc la orele 11 dimineața, iar după amiază la orele 13 va începe în localul Băilor Tinca serbarea, cu jocuri naționale, bătaie de flori, serpentine, confetii, licitație americană, căsătorie americană, concurs de frumusețe, tombolă și alte mari surprize. Seara la orele 20, concert de canto cu concursul D-nei Else Waidman-Bușe.

Prețul intrării benevol. Întreg venitul este destinat fondului pentru edificarea completă a bisericii ortodoxe române din localitate.

Cu începere dela 20 August a. c. mersul trenurilor de călători s'a modificat după cum urmează:

Trenul 41 accelerat între Oradea—Satu-Mare pleacă din Oradea la 1³⁰ în loc de 1¹⁰.

Trenul 43 accelerat între Oradea—Satu-Mare pleacă din Oradea la 8²⁰ în loc de 1⁰¹.

Trenul 3170/3173 mixt între Oradea—Vașcău pleacă din Oradea la 2¹⁵ în loc de 1⁴⁰.

Trenul 3168/3173 mixt între Vașcău—Oradea sosește la Oradea la 7⁵⁷ în loc de 5²⁸.

În noaptea de 16 Septembrie a. c. după o lungă suferință, din cauza unei boli grele derinchi, s'a stins din viață d-na ANGHELINA FOIU, născută MICLUȚIA, în vârstă numai de 26 ani, soția comerciantului Aurel Foltu din Vașcău plânsă, de cele patru fetițe rămase fără mama lor bună și duiosă cum și de toată lumea eare o cunoștea.

Înmormântarea a avut loc în ziua de 18 Septembrie la cimitirul din localitate, condusă fiind la lăcașul de veci de întreaga familie, mult îndurerată și de către toată suflarea din Vașcău. Fie-i Iărâna ușoară!

A apărut Harta județului Satu-Mare, lucrată în condițiuni tehnice superioare de d-nii instituționi: Șta Dumitru și Gh. Mărcuș și revăzută de d-nii: Al. Bălănescu, revizor școlar al județului Satu-Mare și profesor de pedagogie la Școala Normală Satu-Mare și deputat: I. Florea.

Harta este ireproșabilă din punct de vedere didactic. Se poate folosi și în instituțiile particulare și bancare.

Doritorii a cumpăra o asemenea hartă utilă, a se adresa la Tipografia „Corvin” Satu-Mare.

Împotriva zvonurilor lansate de acei cari, nu urmăresc decât a da colorit de senzațional și celui mai fără importanță fapt mărunț și născocesc zilnic tot felul de „știri precise” cu cari își îndoaie celitorii, fiindcă aceștia sunt prea toleranți; suntem în măsură, a anunța: că știrea răspândită zilele trecute cu privire la plecarea din localitate și a noului administrator financiar, dl Olteanu, e cu totul falsă.

Nu numai că dl Olteanu nu va părăsi noul post ce i s'a încredințat, dar, până la sfârșitul acestei luni — adică în câteva zile — își va aduce și familia, instalându-se definitiv. Astfel că, acel cari pun la cale întruna schimbările de funcționari, urmă-

rind perturbarea prin foloasele ce de pe urma stămers al serviciului instituției, cu so noului administrator s'au înșelat. Le-a credem, dacă, în la cale tot soiul machiavelice și-a de rostul său și mintea norodului bazaconii.

Astăzi, Sâmba c. în sala festivă de județ, a avut extraordinară a tarilor din județ.

La ordinea zilei următoare:

1. Alegerea me legafia, ce va lu narea generală a rilor din întreaga avea loc în luna București; 2. Că siunilor; chestiun berării biletelor lipsă de spațiu, suntem nevoiți a nmărul viitor.

CETA

CU PORTILE

Parabole de A Operă premiată Scriitorilor

E o operă de stilistică și destu de poezie de la la același. O atmă melancolică o în impresie de tristă desprinde din E eterna povest șapte povestiri de goane după ide eforturi zadarnice tisfăcătoare ale oc selat de perfect aspirațiilor sale risces că am vestiri cu o vie tească. Sunt ca formă și for) Ediția II. Edin nească” Bucures Exemplu p

A apărut O RĂNEASCĂ, de Această prețio pe înțelesul pe învățăminte de spre: ordina orândieile eit farmacia casni nei, gătitul mă, aluaturilor și te grijierea anime grădinarit elc toate librăriile

Această com manda și la ad Ciura, Str. Pm 10, Oradea. e

În curând va autoare și a —500 pagini telectuale și

„Gospodăria

Ni se ad că, dela o excroci, cari rani, soldați ciuri la jocu popa... nu e care-i neag început să trenuri pe de călătorind iar conducte

da jos din să se răzbu Deci, pe lă pe călătorii nevoiași)

găstia lor, din buzunat neatentie, că pe C. F. R.

Dacă ș ductorilor acești ban

cazul și cu